

Eurcamping Camping Village

*Denne Camping
Cheque-plads jeg besøgte
i Italien denne sommer, er
Eurcamping (bemærk: uden o),
som ligger i Adriaterhavsbyen
Roseto degli Abruzzi
i Midtitalien.*

Tekst og foto: Sven Petersen

Intensiv kontrol ved receptionen.

Pladsen ligger utroligt smukt lige ud til strandkanten; kun vejen skiller campingpladsen fra havet. Pladsen har sin egen, private strand med parasoller og liggestole. Desuden er der en café/restaurant ude ved stranden – samt en inde på selve pladsen. Vil man hellere bade i pool i stedet for havet, har campingpladsen naturligvis sin egen pool med de traditionelle solvogne. Straks man ankommer, oplever man, at her er der virkelig styr på tingene.

Ved indtjekningen blev vi forsynet med id-armbånd, som vi skulle have på hele tiden. Der var stærk kontrol ved bommen ind på pladsen. Måske ville man sikre sig, at de mange gratisister i autocamper, som holdt ude ved stranden et par hundrede meter fra receptionen, ikke skulle komme ind og bruge pladsens faciliteter?

Pladsen har mange italienske campister, både "løse fugle" og fastliggere. Det tager vi som regel som tegn på, at det er en hyggelig og rolig plads. Dette fik vi til fulde bekræftet. Fx sad vores nærmeste nabo, en sød kone med to yndige unger, hver

aften og øvede sig på sin harmonika foran hendes og mandens gamle Graziella campingvogn. Vi vil sent glemme hendes vemodige fremførelse af fx "Bella Ciao".

Skal jeg dryppe en lille smule malurt i bægeret, må det nok være, at vi ikke kunne forstå, at man ikke kunne komme af med sit affald inde på selve campingpladsen, når nu ellers pladsen var så velordnet.

Den måtte man transportere til containere, som stod 200 m uden for pladsen. Så vi gjorde som alle de andre, - samlede det hele i lidt større indkøbsposer og tog det med, når vi skulle køre eller cykle en tur.

Naturoplevelser i baglandet

Ud over at vi nød hele den afslappede stemning på Eurcamping og dens flotte beliggenhed ved havet i Roseto's sydlige udkant, tog vi på nogle meget dejlige ture tilbage i baglandet. En forholdsvis kort, men meget smuk tur gik via Fontanella til den lille bjergby Atri, hvorfra der var den mest betagende panorama-udsigt ud over dalene i retning af Adriaterhavet. Byen i sig selv var - til forskel fra mange italienske småbyer - meget ren og nydelig. Der var en stille og rolig atmosfære i byen. Det var midt i middagsheden, og det var tydeligt, at selv hundene nød siestaen og tog sig en slapper.

Den helt store naturoplevelse havde vi dagen efter turen til Atri. Fra morgenstunden var vejret flot, - klar, blå himmel med dekorative cumulus-skyer. Perfekt til en bjergtur. Efter at Kitty havde smurt nogle gode sandwicher - og jeg havde pudset kameranlinsen, startede vi køreturen ind i den mægtige Parco Nazionale del Gran Sasso, som er en del af Abruzzer-massivet. Vi ville slutte bjergturen i L'Aquila, hovedbyen i Abruzzerne. Herfra ville vi tage motorvejen hjem til campingpladsen. Fra Roseto degli Abruzzi kørte vi til Teramo, hvor vi kørte på hovedvej S80. Efter ganske få kilometer var vi godt på vej op i bjergene. På vores gamle Michelin-kortbog er vejen markeret med grønt, som fortæller, at man kører på en særligt naturskøn vej. Ja, hold da op! For en gang skyld var vi enige med kortet, - hvad vi ikke altid er. Nogle gange har vi nemlig fornemmelsen af, at den grønne farve blot betyder, at der er skov på begge sider af vejen - uden udsyn...

Jo længere vi kørte, jo mere vildt blev landskabet. Voldsomme bjergsider rejste sig til begge sider. Vores hensigt med udflugten var at opleve det utroligt smukke bjergområde, hvor vi havde læst, at der fx stadig skulle leve omkring 80 vildtlevende, brune bjørne. På en informationstavle inde i området læste vi, at Europas

Græssende kreaturer i Gran Sasso nationalparken.

Vores nabo øver sig.

længste slange (ca. 2 m) også kunne opleves. Ingen af delene stødte vi dog på. Gudskelov! Inde i Valle del Vomano (Vomano-dalen), en højslette med bl.a. græssende køer og får, så vi pludselig i nærheden af landsbyen Ortolano en teltby af mange blå telte, nogle containere, en campingvogn samt i udkanten af pladsen en helikopter. Pludselig stod vi ved en af de mange teltbyer, som det italienske civilforsvar (Protezione Civile) havde opført efter det store jordskælv, som den 6. april 2009 ramte L'Aquila og de små landsbyer i bjergene nord og nordøst for byen. Skælvet havde en styrke på 6,3 på Richter-skalaen og lå i en dybde af 2 km. 307 rapporteres at være døde, mens 1.000 til 1.500 blev kvæstet. Over 28.000 mistede deres hjem og måtte indkvarteres, bl.a. i de nævnte blå teltbyer. I dagens løb så vi alene 4-5 af den slags (forhåbentlig midlertidige) genhusninger. Det er dejligt at campere, men ikke på den måde - og af den grund... Pludselig gik det op for os, hvorfor så mange huse i de bjerglandsbyer, vi var kørt igennem, var i så miserabel forfatning; det skyldtes ikke kun almindelig armod og misligholdelse. Og pludselig forstod vi, hvorfor strækninger af hovedvej var

Gratister ved Adriaterkysten, 200 m fra Eurcamping.

Værd at vide:

Eurcamping Camping Village
Lungomare Trieste Sud, 90
I-64026 Roseto degli Abruzzi

GPS:
N 42°39'27.82"
E 14°02'06.83"

Tlf. 0039 085 899 3179
Fax 0039 085 893 0552

www.eurcamping.it
eurcamping@camping.it

Adriaterhavet eller pool? Der er frit valg...

helt nyrenoveret og tydeligvis forstærket. Det var unægtelig en meget tankevækkende udflugt, som pludselig udviklede sig fra at være en hyggelig bjergtur med madpakke til, at vi lige pludselig stod ansigt til ansigt med ofre for en alvorlig naturkatastrofe.

Hvilken afsked!

Efter yderligere nogle dage på Eurcamping fortsatte vi på vores rundtur til forskellige italienske Camping Cheque pladser. Da vi kørte ud fra pladsen og kiggede ind mod Gran Sasso nationalparken, lå bjergene badet i det klareste formiddagslys. Tinderne med lidt sne på toppen stod utroligt flot op mod den krystalblå himmel. Det gav et sug i maven, og vi måtte simpelthen ud og nyde synet af de utroligt smukke bjerge en sidste gang - i denne omgang i hvert fald.

Vi fortsatte nordpå mod Ravenna ad den flotte kystmotorvej. Af alle de kystveje, vi gennem årene har kørt på - både med og uden campingvogn - er denne absolut den mest betagende. I bakspejlet havde vi lang tid bjergene, samtidig med, at vi det meste af tiden havde Adriaterhavet ude til højre. Følg med til en af de andre italienske Camping Cheque pladser i næste nr. af dette blad.

Teltbyen uden for den jordskælvsramte by Arischia.

Udsigt til Poggio Umbricchio, en af de smukt beliggende bjerglandsbyer nordøst for L'Aquila.